

Xoc de trens: la LAPAO i la LOMCE

Dc, 22/05/2013 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

Ja no recordo qui va utilitzar per primera vegada aquesta expressió. En tot cas, malauradament, sembla l'escenari més possible i immediat. L'Estat, i no només el govern del PP, ha desplegat tot el seu potencial per anar en contra del desafiament soberanista encapçalat per Artur Mas.

Malgrat l'augment, durant l'any 2012, del dèficit fiscal en una dècima, la Generalitat de Catalunya no aconsegueix quadrar els seus pressupostos, el que significa una pròrroga pressupostària gens habitual en les democràcies del nostre entorn. El bloqueig financer i les denúncies d'alguns presidents autonòmics, subsidiats des de Catalunya a través del dèficit fiscal, en contra del nostre país, formen part d'una orquestra ben afinada des del carrer Gènova. Ara bé, si l'escanyament financer és molt important, les dues operacions en contra de Catalunya de la setmana passada encara ho són més: la LAPAO i la LOMCE.

Ambdues operacions es dirigeixen contra el nucli central que conforma la nostra "voluntat de ser": la llengua i l'escola. Amb la LAPAO, com amb el valencià blaverista, l'objectiu és acabar amb la nostra llengua i tornar al relat franquista dels dialectes -variants- del castellà. Per al govern regional del PP de l'Aragó, el LAPAO serà molt aviat una variant més de la llengua castellana.

La LOMCE és, no obstant, la gran operació. A Catalunya, no existeix un problema lingüístic a les escoles, només es protegeix la llengua més feble -i pròpia del país- i la unitat i cohesió de la societat catalana. La divisió de l'escola en funció de les dues llengües oficials és el pitjor dels escenaris possibles, l'esglaó per una divisió més fonda de cara al futur. Wert, analista de sondeigs electorals, sap que aquesta operació té dos objectius: reforçar el PP com a salvador de la "pàtria hispana" -i d'aquesta manera tapar les vergonyes del cas Bárcenas-, i empènyer la divisió de Catalunya en dues comunitats, tensionant encara més el nostre país.

En aquest context, potser caldrà tornar a "l'aliança catalanista" enlloc de la "soberanista", per respondre -sense oblidar la crisi econòmica- al desafiament de l'Estat.